

አባባሱባት!

ወንድሙ መኩንን፣ አይልሰበሪ፣ እንግላንድ መጋቢት ፲፰ ቀን ፪ሺ፰ (26 March 2013) ዓ.ም.

መግቢያ

ሎንደን ደብረ ጽዮን ቅድስት ማርያም ቤተክርስቲያን፣ ከተመሠረተችበት ጊዜ ጀምሮ ሁሉ ጥቃት እንደተሰነዘረባት ነው። ከፋ ከፋው መዘዝ የሚመዘዝባት፣ ሁዳዴ ጾም አካባቢ ነው። በዙ አሳልፋለች። ይንከባከቧታል ተብለው ታምነው የነበሩ ትላልቅ አባቶች እየመዘበሯት ስላስቸገሩ፣ መነኩሴ አንዴ ሙቶ ተገንዟልና አደራ አይበላም ለገንዘብና ለሥልጣን አይጓጓም ተብለን ለመነኩሴ ነኝ ባዩ ግለሰብ ቢያስረክቧት፣ እንኳን ሊሻላት እንዲያውም አባባሱና፣ አረፉ። በገንዘባችን የገዛናትን ቤተክርስቲያን በሯን ጥርቅም አድርገው ዘግተው ሜዳ ላይ አፈሰሱን። ያም ብቻ አይደለም። እንደምንሰማው ከሆነ አንድ ከአዲስ አበባ ተሾመው ለመጡት፣ የታጋይ ጳውሎስ ምልምል ካድራ አቡን፣ ቁልፉን ለማስረከብ እየተደራደሩ እንደሆነ እሱ ዕለት እራሳቸው ስብሰባ ላይ አፍረጡት አሉ። ድርድሩም እንደተባለው አልቆ ቁልፉን እስካሁን ሳያስረክቡ አይቀሩም ብለን “ዋይ ዋይ!” እያልን ነው። ሜዳ ላይ የተበተነው መንጋው ይኸን ሰምቶ ተበጥብጧል። ከሁሉም ከሁሉም፣ የዘንድሮው ችግራችን ጫን ያለው ነው።

ይሻላት እንደሆነ፣ ገዳም ቢወሰዷት ታማላች እያሉ፣ አባባሱባት።

ማለት ይኸው አይደል!

ከሥረ-መሠረቱ

የሎንደን ደብረ ጽዮን ቅድስት ማርያም ቤተክርስቲያናችን፣ ወያኔ ከገባ ጊዜ ጀምሮ አንድም ጊዜ ሰላም አግኝታ አታውቅም። እንዲሁ እንደታመሰች ነው። ምዕምኑ ስቃዩን እንዳየ ነው። ሁሉ ግን አምላካችን እንደታደጋት፣ ዛሬን ደርሰናል። የሚመጣላት እረኛ ሁሉ የጌታን መንጋ የሚበትን እንጂ የሚሰበስብ ሁኖ አልተገኘም። በተለይ ሹመት ብጤ ያላቸው፣ አቡን በሉ፣ ቆምስ በሉ፣ መነኩሴ በሉ፣ ሊቀ ካህናት በሉ፣ ... ሁሉም የጌታን በጎች የሚበትኑ የበግ ለምድ የለበሱ ተኩላዎች እንጂ የሚሰብስቡ እረኞች ሁነው አልተገኙም። ገንዘብና ሥልጣን የማይበክለው ሰው ባይኖርም፣ አሁንስ አባባሱባት!

ኮማንደር አሰፋ ሰይፉ፣ መጋቢት ፬ ቀን ፪ሺ፰ በተለያዩ ድረ-ገጾች (ኢቲዮጵያ፣ ኢካዲኤፍ) በጻፉት ጠማር መነሻ ምንጩን

ቅልብጭ አድርገው አስቀምጠውልናል። ጥቅምት ፲፬ ቀን ፲፱፻፹፰ ዓ.ም (24th October 1993)፣ አሁን በቅርቡ መልአከ ሞት የገላገለን (አፈር ይከበዳቸው) የወያኔ ሹመኛ ታጋይ ፓውሎስ፣ የሎንደን ሕዝብ እንዳይመጡብን እያለ፣ ሆድ አደር፣ ሙሉጌታ አሥራተ እየመራቸው አመጣቸው። ከሰማይ በታች፣ ማንም ሊደፍረኝ የሚችል ኃይል አይኖርም ባዩ ቀኖና አፍራሹ፣ የወያኔ ፓትሪያርክ ዓይናቸውን በጨው ታጥበው ሲመጡበት፣ የሎንደን ሕዝብ ተንጫጫ። ከምንም ሳይቆጥሩት ገብተው ቀድሰው ሊወጡ ሲሞክሩ፣ በጀግኖቹ የኢትዮጵያውያ ልጆች እጅ ድብድብ ተደረጉ። የ\$50,000 ዶላር ሮሌክስ ሰዓታቸውን ወልቆ ወደቀባቸው። አንዱ በባክስ ሲያቀምሳቸው፣ ቆባቸው ከራሳቸው ላይ በረረች። ቆሌያቸውም አብሮ

ተገፈፈ። ደጋፊዎቻቸው “ምንስ ቢሆን፣ ጳጳስ እንዴት ይመታል!” እያሉ ተንጫጩ። ጌታ እይሱስ ቢሆን፣ የአባቱን ቤት ነጋዴዎች፣ ሌቦችና ቀማኞች ተንሠራፍተውበት ባዩ ጊዜ ተናዶ፣ ጂራፍ ገምዶ እየገረፈ አልነበር ያባረራቸው! ምን አዲስ ነገር መጣ? ሌባ ተይዞ ለመሆኑ ዱላ ይጠየቃል? ሙሉጌታ አሥራተ ካህ ባይኖር፣ ግብዓተ መሬታቸው በዚያን ዕለት በተፈጸመች ነበር። ያ ተሳክቶ ቢሆን ኑሮ፣ እስከአሁንም በኢትዮጵያ አሮቶዶክስ ቤተክርስቲያን ላይ ያደረሱትን ውጥንቅጥ ጥፋቶች ባልደረሱ ነበር። ዋልድባ ገዳምም ባልተደፈረ ነበር። ሮሌክሳቸውን እንኳን ከወደቀበት ሳያነሱ “ሾሬሬ አውጣኝ” ብለው ከዚያች በታ በርረው ጠፉ። ለመሆኑ፣ ሮሌክስ ሰዓት መነኩሴ ያስራል ብላችሁ ገምታችሁ ታውቃላችሁ! ጉድ እኮ ነው! ሎንደኖች የዚያን ጊዜ አደጋ በዚሁ ሁኔታ ተገላገሉት። አሁን ካጋጠመን አደጋ ግን አይብሰም! ያ ያኔ ነበር። ዘንድሮስ በቤተክርስቲያና አባባሱባታል።

አቡነ ዮሐንስ (አባ አረጋዊ) ታኅሣሥ 15 ቀን 1990 (24 December 1997) አረፉ። አንድ የሕዝብ ወገን የሆኑ ቄስ (ዛሬም የሕዝብ ወገን ናቸው) እና በጊዜው የነበሩ ዲያቆናት፣ በሰላም የእግዚአብሔር በገኙ ሳንበተን ሰብስበው እንደ መልካም እረኞች ሲጠብቁን ቆዩ። በቁሱ በጣም ደስተኛ ነበርን። ምንም ሌላ አባት አላሰፈረንም። ታጋይ ጳውሎስ አድብተው ሲጠባበቁ ኑረው በድፍረት አንድ ቀን ደስታችንን ሠረቁት። በዚያው ዓመት ዓብይ ጾም በገባ በስድስተኛው ሳምንት ሊቀ ካህናት ብርሃኑ ገብረአማኑዔል የተባሉ አሳት የላሱ፣ ትንታግ ካድሬ፣ የታጋይን ፓትርያርክ ደብዳቤ እያውለበለቡ ከተፍ አሉ። “ያውላችሁ፣ ከዛሬ ጀምሮ አስተዳዳሪዎቻችሁ እኔ ነኝ። የቤተ ክርስቲያንን ንብረት በሙሉ አስረክቡኝ” የምትል ቀጭን ትዕዛዝ አውደ ምሕረቱ ላይ አስነበቡልን። “ሆሆሆይ! የማነው ቀብራራ! ለጌታው ያልተበገርን ለአሸክሩ እነበገር መሰለው?” በጊዜው የነበሩ የሰበካ ጉባኤ አባላት፣ ጊዜያዊ አስተዳዳሪውን ጨምሮ፣ እንደዛሬው ሳይሆን ቆራጥ የሕዝብ፣ ወገን ነበሩና “ጊዜው የነበረ ጊዜ በመሆኑ አሁን ስለንብረት መነጋገር አንችልም” ብለው ነገሩን ዘገቡ። ሰውዬው የተላኩበትን ጉዳይ ሳይፈጽሙ በመቆየታቸው አንጀታቸው አረረ። ከሁለት ሳምንት በኋላ ሕዝቡ ለትንሳኤ በዓል ቤተክርስቲያን አድሮ ስምንት ሰዓት ገደማ ወደ ቤቱ ለመሄድ ሲዘጋጁ፣ ካድሬው አምባገነን፣ መነጋገሪያን (ማይክሮፎን) ከአንድ ዲያቆን እጅ ነጥቀው በንዴት፣ በዕቢትና እና በንቀት ሕዝቡን ዘለፉት! ምዕምኑ ተንጫጫ። አሁንም አደጋው የታያቸው የሰበካ ጉባኤ አባላት፣ ነገሩን አብርደው ወደየቤታችን በሰላም እንድንሄድ አሰናበቱን።

ሳምንቱን በየቤታችን በጥሩ ሁኔታ አሳልፈን ለዳግማዊ ትንሳኤ ቤተክርስቲያን ስንሄድ ልክ አሁን እንድተፈጸሙበን በደል ፣ ታሽጋብን ጠበቅን። ታሪክ ሲደገም አያችሁ! ተረበሽን! ማን ዘጋብን ብለን ተጫጫህን። ሊቀ ካህናት ብርሃኑ ገብረአማኑዔል፣ ሙሉጌታ አሥራተ፣ እና ሊቀ-ሊቃውንቱን ጨምሮ ሌሎች የወያኔ አሸክሮችና ከቤተክርስቲያን የተባረሩ የታጋይ ጳውሎስ ደጋፊዎች እንደሆኑ ደረሰንበት። እኔያ ከሕዝብ ወገን የነበሩ አባትም ከኛው ጋር ስለነበሩ፣ የዝናብ ዶፍ እየወረደብን፣ ግሪን ፓርክ ቁመን የዳግማዊ ትንሳኤን ጸሎት አደረስን። መኖር ደግ ነው። ዛሬም እሳቸው ናቸው ከኛ ጋር የቀሩት። ከዚያ ሰዓት ጀምሮ፣ የሰበካ ጉባኤ አባላት ተሯሩጠው፣ በሕጋዊ መንገድ ቤተክርስቲያናችንን ሲያስከፍቱ፣ ካድሬው ካህንም በመጡባት አኳኋን አፍረው ወደ መጡበት ተመለሱ። ምስጋና ለእግዚአብሔር! የያኔውን በአምላክ ችርነት በቀላሉ ተገላግልን። ያሁኑ ግን ይብሳል። አድፍጠው የሕዝብን አመኔታ ያገኙት "መነኩሴ" ቁስሏን የባሰ አቁሰለው ሕመሟን አባባሉባት።

አንዱን ችግር ስንወጣ፣ ተኝቶ የማያድረው ሰይጣን ሌላ ችግር ይጋርጥብናል። በታጋይ ጳውሎስ ንዝነዛ የግሪን ፓርኩን ቤተክርስቲያን ለቀን እንድንወጣ አንግሊካን ቤተክርስቲያን ወሰነብን። ታቦት ይዘን ቤት አልባ ልንሆን ምንም አልቀረንም ነበር። እንዲያም ሁኖ ችግሩ ግን ከአሁኑ አልባሰም። አሁን አድናንታለሁ እያሉ አባባሉባት! የያኔ ታሪኩ ብዙ ነው። ማወቅ የፈለገ፣ በስተግርጌ ያለው ማጣቀሻ አንብቦ መረዳት ይችላል። ችግሩን ለጊዜው ፈታነው። አዲስ ቤተክርስቲያንም ባተርሲ ተከራይተን ገባን።

የሎንደን ራስፑቲን

የራስፑቲንን ታርክ በአጭሩ ጽፌ ባለፈው ሰዓት፣ በኢትዮጵያ፣ በኢሌም፣ በኢካዲኤፍ አስነብቤአችሁ ነበር። ብዙዎቻችሁ አንብባችሁ ገንቢ ሀሳብ ሰጥታችሁኛል አመሰግናለሁ። ያንን ያነበቡ የሎንደን ወንድሞቼ፣ ምነው ስለሎንደን ራስፑቲን አትጽፍም ብለው ወተወቱኝ። የሎንደን ራስፑቲን ታርክ እንደ ራሺያዊው ታሪክ ባይጥምም፣ እንግዲህ የአንባቢዎቼን ጥያቄ ማሟልት ስላለብኝ፣ እንዲያዘተለው እጽፋለሁ። (የራሻውን ራስፑቲን ታሪክ ያላነበበ ካለ፣ በኢትዮጵያ ላይ እስከ በፊት ገጽ ዛሬም ስላለ ማንበብ ትችላላችሁ http://www.ethiomedias.com/addis/rasputin_the_menacing_monk.pdf)

ትንሽ ከዚያ ከነበረብን ግርግር ቀደም ብሎ ሌላም የታጋይ ጳውሎስን ደበድቤ ይዘው መጡ የሚባሉ ጎረምሳ “አባት” አሉና ተጠንቀቁ ተባልን። በዓይነ ቁራኛ እንከታተላቸው ገባን። እንዲያው ለነገሩ ነው እንጂ፣ ታጋይ ጳውሎስ ካልላኳቸው እንዴት ይመጣሉ? የመንግሥት ዲፕሎማት አያደሉ። በእስከላርሽፕም አልመጡ። በቦሌ እንጂ በባሌ አልወጡ። በሆነ መንገድ ብቻ መጥተዋል። ምስጢሩ ተከድኖ ይብሰል። እሳቸውም፣ ካድሬው ሊቀካህናት ብርሃኑ ገብረአማኑዔል ላይ የደረሰባቸውን ውርደት ዓይተውም ይሁን በሌላ ምክንያት የታወቀ ነገር የለም። ብቻ አለኝ ያሏትን ደብዳቤአቸውን ደበቁና (እስከዛሬም አላሳዩም) ስማቸውን ከግሩም ወደ ግርግር ቀይረው፣ “አባ” ተብለው ቤተክርስቲያኑ መድብ ላይ ተመቻቹ። ካህናት፣ ዲያቆናት እና ከምዕምኑም አንድ በአንድ በፍቅር ውድቅ ይልላቸው ጀምረው። መስተፋቅር አላቸው መሰለኝ። መሠረታቸውን ጣሉ። ልክ እንደ ራስፑቲን ሰውን (በተለይ ሴቶችን) የመማረክ ተሰጥቶ ስለነበራቸው፣ በአጭር ጊዜ ውስጥ አንገታቸውን ሊሰውላቸው የተሰጋጁ ወዳጅ ሴቶችና ብዙም ያልበሰሉ ወጣት ተከታዮች አፈሩ። ጥቂት በዕድሜ ከገፋው በስተቀር (እኛም ኋላ ላይ እጅ ሰጠን)፣ እኚህን “አባት” የሚከተሉ ጎረምሶችና ኮረዶች እየበዙ መጡ። ብቻ ምን ያደርጋል፣ “ዳግማዊ ራስፑቲን” ማለቱ ይቀላል። እንዲህ እንዲህ እያሉም ሥር ሰድደው፣ እኔያን የሕዝብ ወገን የሆኑትን ትሑት ካህን መፈንቅለ መንበር (ኩ ዴታ በሉት) አካሂደው የአስተዳዳሪነቱን ቦታ ለመያዝ የተለያዩ ሽሮችን መሸረብ ጀመሩ። ነገሩ የጥቅምና የሥልጣን ጉዳይ ስለሆነ ብዙም አላስጨነቀንም። እንዳሁኑ ግን የቤተክርስቲያንን ሥቃይ አላባባሉባትም። መንኩሴ ናቸው ይባላል። አንድ ሰው ሲመነኩስ እንደ ሞተ ሰው ይገነዘል ሲሉ እስማሉ። ከዚያ በኋላ ያ ሰው ሙቷልና በፍጹም ለሥጋው አይሳሳም። ሕይወቱን ሙሉ እግዚአብሔርን ሲያገልግል ይኖርና ወደአምላኩ በሰላም ይሰበሰባል ሲባል እሰማ ነበር። ከታጋይ ከፓትሪያርክ ጀምሮ እስከ የሎንደን ራስፑቲን ድረስ ለሥጋቸው ሲሉ፣ ሲገድሉና ሲያስገድሉ ነው የማየው እንጂ ሙተው አላየኋቸውም። እንዴት ነው ነገሩ! አባባሉ ተረት-ተረት ይሆን?

አድመኛው አባ

ሀ ሲል ገና ሲጀመር፣ አባ ራስቱን (ከዚህ በኋላ “አባ” ብዬ ነው የምጠራቸው - ክብራቸውን ላለመቀነስ፣ “አቶም” “ታጋይም” አልላቸውም) ሲጫወቱ መቸም አፍ ነው የሚያስከፍቱት። ተከለ ሰውነታቸው፣ ቁመናና፣ ዛጋቸው ለዚህ ዓለም ተለክቶ እንጂ ለገዳም የተሠሩ አይመስሉም። አንዲት ጥንቅሽ የመሰለች ልጅ አግብተው ቢሆን ኑሮ፣ ደህና ብረት መዝጊያ የሚሆን አማች ይወጣቸው ነበር። እንዲያው ወደ ሎንደን ገዳም በዚህ ለጋ ዕድሜአቸው ምን አስመናቸው! አንዳንዴ ያሳዙኑኛል።

አባ፣ በጥቂት ጊዜ ውስጥ፣ ወጣት መዘምራን ወንዶችንና ሴቶችን በቀላሉ በቁጥጥራቸው ውስጥ አዋሉ። ቀጥለዉም ወሳኝ ሚና የነበራቸው ሰበካ ጉባዔው ውስጥ የነበሩ ወጣት ዲያቆናት አሳምኑና አሳምኑ። እንደሚመስለኝ ከሆነ፣ የወጣቱን ቋንቋ መናገር ስለሚችሉ በቀላሉ ወደ እነዚህ ልብ ገብተው ለመንሰራፋት መንገዱ ቀና የሆነላቸው ይመስላል። ሰበካ ጉባዔ ወስጥ የገንዘብ ሃላፊ የነበሩት ሰዎች በአጭር ጊዜ ውስጥ ቁጥጥራቸው ሥር አዋሉ። ለጊዜያዊው አስተዳዳሪው ይከፈል የነበረውን አበል ለብዙ ወራት አስቀርተውባቸው ካህኑና ቤተሰባቸውን በበለጸገ አገር እየኖሩ ለረሀብና ለሽጋር የተጋለጡበት ሁኔታ ፈጠሩባቸው። ነገሩን ቶሎ አይተን ውሳኔ እንድንሰጥ ከተመደቡት ምዕምናን መሀል፣ እኔም በግድ ተምርጬ ገብቼ ነበር። አንድ ቀን ጠቅላላ ጎባዔ ጠርተን ሶስት ሰዎች ስብሰባውን ስንመራ፣ አባና ዲያቆናት ተከታዮቻቸው ሕዝቡን እየሰደቡ አስቸገሩን። በለሆሳስ ድምጽ፣ “ደንቆሮ ሁሉ! ምንም እኮ የቤተክርስቲያን ሥርዓት አያውቁም። መሀይም!” እያሉ ሲሰደቡ፣ ሰዎቹ ትዕግስቴ አልቆ “ሕዝብን አይሰደቡ። ሕዝብን ያክብሩ! ሕዝብን አይናቁ” ብዬ እንደጮኸኩባቸው ትዝ ይለኛል። እንዲያው እዚህ ላይ አንድ ነገር ልበል። ለመሆኑ፣ ለነዚህ ሊቀ-ሊቃውንት መሀይም መንግሥተ ሰማያት አይገባም ብሎ ያስተማራቸው ማነው? ከይሁዳ በስተቀር፣ ከ12 ሁለቱ ደቀመዛሙርት፣ የትኛው ነበር ሊቅ? የተናቀ ሥራ ይሠሩ የነበሩና ዓሳ አስጋሪዎቻችን አልንበሩም? ሊቀ-ሊቃውንት ማ አስሰቀሉት! ሐዋርያው ጳውሎስ በመጀምሪያው መልዕክቱ ወደቆሮንቶስ ሰዎች (ምገ3 ቁ1-2) ስለሊቅነት እንዲህ ይላል!

“በሰዎችና በመላእክት ልሳን ብናገር ፍቅር ግን ከሌለኝ እንደሚጮኸኝ ናስ ወይም እንደሚገሸገሽዎ ጽናጽል ሁኔታለሁ። ትንቢትም ቢኖረኝ፣ ምሥጢርንም ሁሉን ዕውቀትን ሁሉ ባውቅ፣ ተራሮችንም እስካፈልስ ድረስ እምነት ቢኖረኝ፣ ፍቅር ግን ከሌለኝ ከንቱ ነኝ”

ሊቃናት ተብዬዎች የዋሁን ቄስ፣ ብዙ የቤተክርስቲያን ዕውቀት እንደሌላቸው ነበር የሚከሰታቸው! ታዲያ እኔያ ከሕዝብ ወገን የነበሩቱ አባት፣ “ከሊቃውንቱ” (ድንቄም እቴ!) የሚሰነዘረው ስድቡ በዝቶባቸው ቤተክርስቲያኗን ጥለው ሊወጡ ወደ በር ሲሮጡ፣ ሁኔታውን ዓይተው የደነገጡ ሰዎች ተማጥነው ሊመልሱ ሲከተሏቸው፣ “አድማ አስመቼው” አባ፣ በሚያሰደንግጥ የአራዳ አባባል፣ “ተወው! ጥርግ ይበል!” ሲሉ ጀርባ ጥልቅ አለ። ማመን አቃተኝ። በጣም አዘንኩ! አትናገራቸው፣ “ካህን” ናቸው! ያውም መነኩሴ! አትተዋቸው፣ ዓለማዊው ሰው እንኳን በግልጽ ለማለት የማይደፍረውን ባልተገራ አንደበት ሲናገሩ ትሰማቸዋለህ! ለመሆኑ ዕውነተኛ መነኩሴ ናቸው ወይስ አክሴማ የለበሱ አስመሳይ የቀበሮ ባሕታዊ?!

በሕዝብ የተመረጠው ኮሚቴ፣ እኔያ ምስኪን ቄስ ተበድለዋለና የሠሩበት ገንዘብ ይከፈላቸው ብለን ወሰንን። ውሳኔውን ማን ሥራ ላይ ያውለው! ማን ሊተገብረው! የአባ ተከታዮች አላገጡብን። በዚህ ላይ በስም ማጥፋት ዘመቻ ቀጠሉ። ወረቀት እየጻፉ በየሳምንቱ የቤተክርስቲያኗን ግቢ አጥለቀለቁ። ካህናት ሲጠጣበጡ ሳይ የመጀመሪያ ጊዜዬ በመሆኑ በጣም ገረመኝ። ለካስ ከኛ በማናቸውም አይሻሉም። ምስኪን ቄስ፣ ሲቃዩ በዝቶባቸው፣ ቤታቸውን፣ ባለቤታቸውን፣ ወርቅ-ወርቅ የመሰሉ ልጆቻቸውን ትተው አገር ጥለው ወደ አሜሪካ ተሰደዱ። አሳዳጆቻቸው በደስታ ቧረቁ! እኛም “ምን አገባን” ብለን አስጠቃናቸው።

ቄሱን ካባረሩ በኋላ፣ የኛው አባና አድመኞቹ ተንሰራፍተው ተቀመጡ። እኛም ቤተክርስቲያኗ ለወያኔ እስካልተሰጠች፣ ይኸ የሥልጣንና የገንዘብ ጉድይ ነውና እንደፈለጉ ይሁኑ ብለን ችላ አልናቸው። ግራም ነፈሰ ቀኝ፣ ዋናው ነገር፣ አንድ ኢትዮጵያዊ የሆነ የሚያሰባስበን ጃንጥላ መኖሩ ጥሩ ነው ብለን ታገስን። አንዳንድ ሥርዓቶችንም ቀየሩብን! ከሁሉ ከሁሉ ያበሽቀኝ የነበረው፣ ሥጋ ወደሙ ሲሰጥ፣ “እስመ ኃያል አንተ፣ እኩት ወስቡዕ፣ ወለከ ስብሀት ለዓለም ዓለም” እያልን በጥልቅ ንሰሐ እግዚአብሔርን በዚያች ሰዓት እንኳን እንዳናመሰግን ሥርዓቱን ለውጠውብን፣ አብዛኛውን ጊዜ እንጨት-እንጨት በሚለው የስድብ ትምህርታቸው ተኩት። እኛ በሀይማኖቱ ሥራዐት “መሀይም” በመሆናችን፣ በየትኛው አፍ “እንዳይረብሹን” ብለን አንናገራቸው ነገር!! አባማ ማይክሮፉን ከያዙ፣ አለቀልን። ጀሌአቸው ያልሆነው ግለሰቦች ሥጋ ወደሙን ልንቀበል ከተሰለፍን በአሸምር ይገሸገሰናል። አንዳንዶቻችን ላለመሰናከል፣ ሰውዬው በዚያች ሰዓት ሰበካ ከጀመሩ፣ ሥጋ-ወደሙን መቀበል ከነአካቴው ተውነው። በዚህ ሁኔታ ሁሉንም ችለን ኖርን። አባም የአሸናፊነት ስሜት ተሰምቶአቸው ተዝናኑ። ከኋላ የመጣ ዓይን አወጣ ይባል የለ? ምን ድግምት አዞሩብን?

በእንዲህ ሁኔታ እያለን፣ እኔያ አገር ጥለው የጠፉት ቄስ ነገሩ በረድረድ ሲልላቸው፣ አባም በአሸናፊነት ከተደላደሉ በኋላ፣ ከአንድ ዓመት በላይ ተሰደው፣ የባለቤታቸውና ልጆቻቸው ናፍቆት ጠንቶባቸው ነው መሰልኝ “የሆነው ይሁን” ብለው ተመልሰው መጡ። ስደተኛው ቄስ፣ ከሄዱበት ከተመለሱ በኋላ፣ የተንሰራፉትን የአባን ስልጣን ትተውላቸው፣ ለራሳቸው የኔቨርሲቲ ገብተው በቢሌ ተመርቀው፣ ሁለት መጽሐፍ ጽፈው ለንባቢ አብቀተው፣ ማስተርሳቸውን ቀጠሉ።

ይኸ ሁሉ ሲሆን አንድ ጥሩ አጋጣሚ ለቤተክርስቲያናችን መጣ። ይኸውም፣ የተከራየናትን የቤተክርስቲያናትን ሕንጻ እንድንገዛ፣ ባለቤቶቹ መከሩን። አተካሮው ሁሉ ቆመና፣ ሁሉም ቤተክርስቲያናት ለመግዛት መሯሯጥ ተጀመረ። አባም እዚህ ላይ ሊረሳ የማይቻል ወሳኝ አዎንታዊ ሚና መጫወት ጀመሩ። ያን አድመኛ ጸባያቸውን በጉያቸው ወሸቀው፣ ትንሹንም ትልቁንም “አንቱ!” እያሉ፣ ሁሉም ገንዘብ ማዋጣቱ ላይ እንዲረባረቡ፣ **እግዚአብሔር** የሰጣቸውን የማግባባት ችሎታቸውን ለደግ ነገር አዋሉት። ፍቅር አሳዩን! እሳቸውም በሚገርም አኳኋን የተለወጡ መሰሉ። የታመመን ጠያቂ፣ ለተቸገረ አዛኝ፣ ለተበደለ ተቆርቋሪ ሆነው ተገኙ። ሰላም ተገኘ። ፍቅር ታሸንፋለች ይባል የለ? በቃ አባ አውራ ሆኑ። ሰይጣን ፍቅር ቢያሳየን እንወደው ይሆን? እኛ እኮ ሞኞች ነን። ከአባ በኋላ ፈራሁት! አድነነ፣ ከመጣቱ ሰውረን!

ምርኮኞች!

ሁለተኛውን የቅዱስ ፓውሎስ መልዕክት ወደ ቆሮንቶስ ሰዎች ምዕራፍ ፲፩ ቁጥር ፲፬ አንብቤ በጣም ገረመኝ። እንዲህ ይላል። **“ይኸ ድንቅ አይደለም፤ ሰይጣን ራሱ፣ የብርሀንን መልአክ እንዲመስል ራሱን ይለውጣልና።”** ወቻ ጉድ! ለዚህ ኑሯል ለካ ከኔ ጀምሮ የኃጢአተኛው ቁጥር እንዲህ እንደ አሸዋ የሚበዛው!

የአገራችን፣ የኢትዮጵያ ምርጫ ፳፯ ሰባት መጣ። ወያኔ ወገናችንን ኢትዮጵያውያንን በጠራራ ጸሐይ ጨፈጨፈ። ከዚህ በፊት፣ (የቀሲስ አስተራጭን ቃል ልዋስና) አንድ ሁሉ የሚከዱን ሊቀ-ሊቃውንት “ደፍተራ” (ሆድ አደር ሙሉጌታ አሥራተ ካሳ ቤተክርስቲያን ሲያዘጋጠን እሳቸውም ተባባሪ ነበሩ) “ፖሊቲካና ሀይማኖት አብረው” አይሄዱም እያሉ፣ “ወያኔን የምትቃወሙ ቤተክርስቲያናት ጥላችሁ ሂዱ” እስከማለት ደርሰው ስለነበረ፣ አንድም ቁስ አገራችን ውስጥ ለሚፈጸመው ጭፍጨፋ በግልጽ መቃወሙ የማይታሰብ ነበር። አባ ያንን ግድግዳ፣ በምርጫ ፳፯ ወቅት ደረመሱት። ሎንደን ቤተክርስቲያን ውስጥ፣ የሕዝብ ወገንነታቸውን ያለማወላውል አውደ ምሕረቱ ላይ አወጁ! የተደረገውን ጭፍጨፋ አወግዙ! ምን???? ብዙዎቻችን ልባችን ተተርትሮ ተፈታላችሁ። “እንዲህ ነው እንጂ አባት!” አልን። ከዚያም አልፈው ተርፈው፣ ከዚያ በፊት የማይታሰበውን፣ አባ፣ ሕዝባዊ ሰላማዊ ሰልፍ ላይ በድፍረት ስተት ብለው መጥተው ተቀላቀሉን! እኔ ከዚያ በፊት ስሸሻቸው የኖርኩት ሀጢአተኛ፣ ሰላማዊ ሰልፍ ላይ ሳያቸው፣ ተንደርድሬ ሂጄ ነበር እግራቸው ሥር ተነጥፌ መስቀላቸውን ለመጀመሪያ ጊዜ የተሳለምኩት! እጄን ሰጠሁ። ተማረኩላቸው። ሌሎችም እንዲሁ! አሁንም ፍቅር ያሸንፋሉ ያሉት ይኸን ነበር ልካ! ከዚያ ወዲያም ተውት! አባን የሚያክል ካህን ከየት ሊመጣ! የሳቸውን ክፉ ነገር የሚያነሳብኝን ሁሉ የማርያም ጠላት ነበር አድርጌ የማየው። ቤተክርስቲያናትም ጭፍጨፋውን በግልጽ አወገዘች። እሳቸውን ተከትለው፣ አንዳንድ ካህናትም ሰልፍ ላይ መገኘት ጀምሩ።እልልል!

የቤተክርስቲያኒቷ አስተዳዳሪ ምርጫ በፈረንጆቹ አቆጣጠር 2006 ላይ ደረሰ። አንድ እጃችንን ሳይሆን ሁለቱንም አውጥተን፣(ነውር ባይሆን እግሮቻችንንም በጨምርን) አባን መረጥን። በሕዝብ ይሁንታ፣ የቤተክርስቲያኗ አስተዳዳሪ ሆኑ። ትዝ ይለኛል፣ አንድ **ወንድማችን**፣ የሰበካ ጉባኤው ምክትል ሊቀ መንበር፣ የአባ የብዙ ጊዜ ወዳጅ፣ እሳቸው ሲመረጡ፣ እንዲህ ነበር ያላቸው። “ቤተክርስቲያኑን እንዲያስተዳድሩ፣ **በዲሞክራሲ** (እኛ ሳናውቀው “በቴዎክራሲ” ይሆን የተመረጡት?) የመረጠዎት ይኸ ምዕምን ነው። እዚህ በታ የሚቅመጡት፣ ለሶስት ዓመት ብቻ ነው። ከሶስት ዓመት በኋላ፣ ሌላ ምርጫ ይደረጋል። ሕዝቡ ከፈለገዎት እንደገና ይመርጥዎታል። ይኸ ምዕምን እስከፈለገዎት ብቻ ነው ሥልጣን ላይ የሚቆዩት። መውረድ ሲገባዎት በሰላም ይወርዳሉ። እስከዚያው ግን ደብራችንን ያስተዳድሩልናል።” ያስታውሰው ይሆን? ዳሩ ምን ያደርጋል! ነበር ሁኖ ቀረ እንጂ! ለማንኛውም አባ ከተመረጡ በኋላ ጥሩ ጥሩ ሥራዎችን አከናውነዋል። ቤተክርስቲያኗ እንደትገዛ ብዙ ጣሩ። አስተባብሩ። እኛም ገንዘባችንን ዘረግፍን። ሴቷ የወርቅ ሀብትን አውጥታ፣ የጀሮ ጌቧን አውልቃ ለቤተክርስቲያን አስረከበች። ደመወዝተኞቹ፣ በየዓመቱ አንዳንድ ሺ ፖወንድ ለመስጠት ቃል ገብተን፣ ገፈገፍናት። ከሁሉ ከሁሉ የሚያሳዝነው፣ ሴቶች በየሳምንቱ፣ እንጀራ ጋግረው፣ ወጥ ወጥተው ምርጫ ለቤተክርስቲያን መግዣ ተብሎ በብርድ እየተንቀጠቀጡ ቁመው ይሸጡ ነበር። ምን እሱ ብቻ! ያመጡትን እንጀራ ሲርባቸው አይበሉም። ገንዘባቸውን አውጥተው የሠሩትን ምግብ ገዝተው ነበር የሚመጡት። ዕውነቱን ነው!

ሎንደን ውስጥ የነበሩ አርቲስቶች በነቂስ ወጥተው ተአምር ሠሩ። “ያንተን ላንተ” የሚል መንፈሳዊ የመዝሙርና የድራማ ፕሮግራም ሠርተው ሕዝቡን ቀስቀሰው ብዙ ሺ ብር አስገኙ። **ያ ሲዲ/ዲቪዲዲ** ከሎንደን አልፎ፣ አሜሪካን አገር እያንዳንዱ ክርስቲያን ቤት ገብቶ እስከዛሬ ይባርካል።

የአባ ዝነኛነት፣ ለአንዳንድ ካህናት አልተዋጠላቸውም። የሕዝብ ወገንተኛነታቸውንና፣ በጣም ተወዳጅ (popular) እየሆኑ መምጣታቸውን ያዩ፣ ጨርሶ ማንም ካህን ከነሱ ቁጥጥር ውጪ እንዲሆን የማይፈልጉት፣ በፊት ከሳቸው ጋር አድመው ለአስተዳዳሪነት ያበቁቸው አንዳንድ ካህናት፣ አባን በነገር መነሳታል ጀመሩ። አባ በአጭር ጊዜ ውስጥ በሕዝቡ መሀል ሥር በመስደዳቸው እሳቸውን ነክቶ ማን በሰላም ሊኖር! ያ መሀይም ብለውት የነበረው ሕዝብ ይከላከልላቸው ገባ። ዕውነትም መሐይሞች ነን። የኢትዮጵያ ሚሊኒየም በትራፋልጋር ስኩዌር ሲከበር፣ አባ ቤተክርስቲያናትን ከጎናችን አስለፏት። በዚያ ምክንያት ከካህናት ተቀናቃኞቻቸው የተሰነዘረባቸውንም ጥቃት ሕዝብ ግድግዳ ሁኖላቸው ተከላከለላቸው። አባ ሕዝቡን ይዘው ተቃዋሚዎቻቸውን ደባቅ መቱ። ይገርማል፣ አንዴ ካህናቱን ይዘው ይወቁናል፣ ሌላ ጊዜ እኛን ይዘው ያደበዩአቸዋል። እንደ አባ ሰው ተጥቅም እንደማስቲካ የሚተፋ፣ ወያኔን ብቻ ነው ያየት። ቤተክርስቲያናት የመግዛት አቅማችንም እያደር ዕውን ሆነ።

በ2005 አ.ም. ቤተክርስቲያና እጃችን ልትገባ ወራት እንደቀሯት፣ ሻጮቹም ረድተውን፣ የምንገዛበትን መንገድ ሲያመቻቹልን፣ የውስጥ ቦርቧሪዎች ዜናውን አዲስ አበባ አደረሱት። የአዲስ አበባው ታጋዩ የወያኔ ፓትሪያርክ አንድ የሚያሳፍር ነገር ሠሩ። እንደምንም የሻጮቹን አድራሻ ቆፍረው አግኝተው፣ “እኔ የማላውቃቸው፣ ከኔ ትዕዛዝ ውጭ ያፈነገጡ ክርስቲያን ያልሆኑ አረመኔዎች ናቸውና፣ ለነሱ እንጻውን እንዳትሸጡት” የሚል ቀጭን ትዕዛዝ ያዘለች ደብዳቤ ጻፋላቸው። ደብዳቤዎም ይኸቻት!

2005 13:22 FROM: SOUTHMARK DIOCESE 02079399468 TO: 972424327 P: 2/2
 09/09 2005 16:01 FAX 261 1 662211 EUC-PRIVATE-SECRETARY @001

የተገኘ 015/640197
 የቀ. ቁ. _____

 ደብ 15/81 2005

ጠቅላይ ስርዓታዊ ጽ/ቤት
ፖርታሪክ ልዩ ጽ/ቤት
 Ethiopian Orthodox Tewahedo Church
 Patriarchate Private Secretariate

Et. Rev. Thomas Butler
 Bishop of South wark
 London
 Fax 0044 2087694126

Our greetings in the name of Our Lord and Savior Jesus Christ.

It is with a great sense of gratitude that we have taken note of the fact that your Diocese is currently in discussion with the Parish Council of the Ethiopian Orthodox Tewahedo Church of St. Mary of Telen, with regard to the sale of St. Phillip's Church Queenstown Road, Battersey, London.

We would like to avail ourselves of this opportunity and remind you that any agreement that does not involve the active participation of His Grace Abune Yosef, BOTC's Arch-Bishop to Europe would not be regarded as valid by our Church's Supreme authority, The Holy Synod.

We, therefore, suggest that your office gets in touch with the above mentioned legal representative as soon as possible.

The Address of His Grace Abuna Yoseph is:

His Grace Abuna Yoseph
 Archbishop of BOTC for all Europe
 Piazza St. Petros Via 4/A,
 00184 Roma - Italia

Peace in Christ

- CC
- Ecumenical office of the Bishop of Canterbury
 Fax 00442074019886
 - His Grace Abba Yoseph
 Archbishop of BOTC for all Europe
 Piazza St. Petros Via 4/A
 00184 Roma - Italia

ጠቅላይ ስርዓታዊ ጽ/ቤት
 P. O. Box 2223
 Addis Ababa, Ethiopia

አባይ ልብ
 Addis Ababa
 FAX 22 22 11

ደግሞ አያፍሩም “peace in Christ” ብለው ይፈርማሉ። ለመሆኑ የሰላምን ትርጉም ያውቁት ነበር? ከዚህ በኋላ፣ እንደገና አባ አንድ ጀግንነት ፈጸሙ። ካህናትን አስተባብረው ከዚያች ደቂቃ በኋላ፣ የአባ ፓውሎስን ስም ቤተክርስቲያኗ “ብጹዕ ወቅዱስ” ብላ ላትጠራ አስወሰነች! በአድራጎቻቸው ተደስተን ተንጫጫን። የፊት ጉዳችንን መች አውቀን!

አባና ካህናቱ ይኸን ሲያደርጉ፣ አንድ የታጋይ ጳውሎስ ወገን የሆኑ አባ ሙሴ የተባሉ አቡን፣ አባ ጳውሎስን አውግዘው፣ ጥገኝነት ጠይቀው ድምጽ አጥፍተው፣ አድፍጠው አመቺ ቀን እየጠበቁ እመሀከላችን ይኖሩ ነበር። ለካስ አባ ጳውሎስን ያወገዙት፣ በጥገኝነት ሰበብ ነጻ ሕክምና ለማግኘት ኑሮ “የታጋይ ጳውሎስ ስም አይጠራም” ተብሎ ሲወሰን፣ “እንዴት ተደርጎ፣ ቡራ ከረዩ! ፋሲካ ነጩ!” ብለው ደነፉብን። ውሳኔውን ያነበበውንም ወጣት ቄስ “አውግጥህህሁ” ብለው ዓይናቸውን አጉረጠረጡበት። ሕዝቡ ግን ጮኸባቸው። በዚህ ጊዜ ቤተክርስቲያኗ ተከፋፍላ አደጋ ላይ ልትወድቅ ምንም አልቀራትም ነበር። አደገኛ ቢሆንም፣ ከአሁን የባሰ አልነበረም። አሁን ነው ሰውዬው ሕዝቡ ዙረው ያባባሱባት! የያኔው ችግር በቀላሉ ተፈታ። ያኮረፉት ወጋኖች አባ ሙሴን ተከትለው ሌላ ቤተክርስቲያን፣ “ሥላሴ” ብለው መሠረቱ። ሥላሴም ለሁለት ተክፍሎ፣ ስላሴና ገብርኤል ተባሉ። የራሳቸው ጉዳይ!

ሰበካ ጉባዔው ከተመረጠ ሰስት ዓመት ቢያልፈውም፣ የቤተክርስቲያኗ ግዢ ስላልተጠናቀቀ፣ ሕዝቡ፣ የቤተክርስቲያኗ ግዢ እስኪጠናቀቅ የተጀመረው መተዳደሪያ ደንብና የአደራ ሰነድ (ትረስት ዲድ - Trust Deed) የማሻሻል ሥራ ተጠናቆ በአባላት አስከጫጭ ድረስ ሰበካ ጉባዔው እንዳለ እንዲቀጥል፣ ወሰነ። እግዚአብሔር ረድቶን የቤተክርስቲያኗ ሙሉ እዳ ተከፈለ። በማን እጅ በአደራነት ትቀምጥ የሚለው ጥያቄ ሲመጣ፣ ሰበካ አስተዳደር ጉባኤው፤ እንደበፊቱ እንዲቀጥል፤ አባላትን ሳያማክር ወሰነ!

እንደ አውሮፓውያን አቆጣጠር በ2007 ዓ.ም. ቤተ ክርስቲያናችን፤ ስትገዛ፤ የቤተ ክርስቲያኗ አስተዳደር ጉባኤ አባላት በሙሉ በጭንቀት ላይ ቢፈርሙም ንብረቱን፤ በእንግሊዝ አገር ሕግ መሠረት፤ በግል ሰማቸው፤ ሕጋዊ ባላቤት በመሆን በአደራነት መያዝ የሚችሉት አራት ግለሰቦች ብቻ ነበሩ። ቤተክርስቲያኗ እንደትገዛ በሙያቸውና በአርቆ አስተዋይነታቸው በዘዴ ዕውን ያስደርጉ ወንድሞች (ዛሬ አባ በስልጣናቸው አባረሞቻቸው) በጣም ጎበዞች ስለነበሩ፣ ሁለት ካህን እና ሁለት የሕዝብ ተወካዮች እጅ የቤተክርስቲያኗ ንብረት በአደራ ይቀመጥ በሚል ሀሳብ ነገሩ በዚያ ተፈጸመ። ፈላጭ ቆራጭ አባ እኔ አንዱ መሆን አለብኝ ብለው ቆልፏን ያዟት።

አባ በደንብ አብዛኛቸችንን በዲፕሎማሲ ከያዙን ብኋላ፣ ኢየሩሳሌም ሂደው በቆረጣ፣ የቆሞስነትን ማዕረግ፣ ከደብሮች አስተዳዳሪ፣ ከአሁኑ ፓትሪርክ፣ ከአባ ማቲያስ እጅ፣ ተቀብለው ተመለሱ። “ይደልዎ” አልን። “ቆሙስ” ከጳጳስነት አንድ እርከን ወረድ ብሎ ያለ ማዕረግ ነው። አባ፣ ሁኔታቸው ገና ያልተሰበሩ ጎረምሳ ቢሆኑም፣ ዕድሜአቸውም ሆነ ግንፍልተኛነታቸው (unpredictable) ባሳዩት ጀግንነት አድንቅን ዝም አልን። በተፈጥሮአችን የሞላች አይደለንም? ስሎሞን ተካልኝ፣ “ወይ ያኔ! ወይ ያኔ! አንተን አያርገኝ የዚያን ቀን መጥኔ” ሲለን፣ በጫንቃችን ልንሸከመው ምን ቀረን? ልደቱ አያሌውንስ ቢሆን፣ አንድ ሰሞን ጸረ ወያኔ ሁኖ እንደትንታግ ሲንጣጣ፣ ዕውነተኛ መሪ መሰሎን፣ “ማንዴላ!” ብለን አውራችን አደርገነው አልነበር? ጉድ እና ጅራት ከወደኋላ ነው እንዲሉ፣ ከተኛንበት የምንነቃው ከተባለን በኋላ መሆኑ አንዳንዴ ያናድደኛል። አባ በዚያ ሳይወሰኑ፣ አንድ አፍቃሪ ወያኔ አቡንም በቀጥታ ዘው ብለው፣ የታጋይ ጳውሎስ ስም የማይጠራበት ማርያም ቤተክርስቲያን መጥተው፣ “መልአክ ጽዮን” ብለው ሾሟቸው። “ሊቀ-ሊቃውንቱንም” ደፍተራ “ሊቀ-ጠበብት” አሏቸው። አሁንም “ይሁን” ብለን ዝም አልን። ማን ደፍሮ አባን ሊቃወም!

በፊት፣ ከአባ ጋር ሁነው የተሳካለት መፈንቅለ መንበር ያደረጉት የተወሰኑ ዲያቆናት፣ አባ ላይ አመጹ። ለሥልጣን እንዳበቁቸው ሁሉ፣ በዚያው መንገድ ሊያወርዱቸው ሸራቸውን ሸረቡ። ወይ ካህናት! ምነው ባላውቃችሁ! በአንድ ዲያቆን መሪነት፣ ጎራ ለዩና የአባን ምትክ ማፈላለግ ጀመሩ። ሕዝቡን ከመጤፍ አለመቀጠራቸው ገብቶን፣ “ተዉ” ብንላቸው አሁንም እንደበፊቱ “አሻፈረን! እናንተ ምን ታውቃላችሁ! አንሰማችሁም” አሉን። ሁለት ስሕተቶች ሠሩ። አንዱ ስሕተት፣ አባን ለመገልበጥ በዋናኛው ሲታገል የነበረ ሊቀ ዲያቆን፣ አዲስ አበባ ሂደ ከታግይ ጳውሎስ ጋር የተሳሳው ፎቶና ቪዲዮ መገኘቱ ነበር። እሱም አባ እጅ መግባቱ! ያም ባልጨነቀን ነበር፣ ምክኒያቱም ሌሎችም ዲያቆናት በሥፍራው ነበሩና! ትልቁና ይቅር አይባሉው ስሕተት፣ ያ ዲያቆን ወደ ሎንደን ከተመለሰ በኋላ፣ እሱ በበተነልን ደብዳቤ፣ “ተገንጥለው ከሂዱት የሥላሴና የገብርኤል ቤተክርስቲያናት ጋር ታርቀን ተመልሰን አንድ እንሁን” ማለቱ ነበር። ያ እንዴት ይሆናል ብለን ተቃወምን። እኔም አባን ከነዚህ ሺሚ-ሻሪዎች (king makers) ለመከላከል በስተመጨረሻ የሚታየውን ማጣቀሻ ጻፍኩ። አንዳንዴ ከሰው ጋር ቢጋጩም፣ “አባ ግልፈተኛ ናቸው እንጂ ክፉ አይደሉም” እያልን ተሟገትንላቸው። አይ የሞህነታችን! እነዚያ ወጣቶች አካሄዳቸው ለቤተክርስቲያኗ አደገኛ ነበር። እንዳሁኑ ግን አላሰጋትም። አሁን አባባሉባት።

እብድ ቢጨምት እስከ እኩለ ቀን ነው።

የቤተክርስቲያኗ ዕዳ ተከፍሎ ካለቀ በኋላ፣ አባ ለየት ያለ ጸባይ ማምጣት ጀመሩ። ቤተክርስቲያኗን በተመለከተ አንዳንድ ክሶች በጠላቶቿ መምጣት ጀምሯል። የውስጥ አዋቂ ተቀናቃኞቻቸው ብለውት እንደነበረው አባ እንደፈለጉ፣ የቤተክርስቲያኗን ገንዘብ መበደር ከጀመሩ ሰነብተዋል። ሥነ-ሥርዓት ይኑር እያሉ ቀድሞ የተነሱባቸው ሰዎች የጻፉት፣ ሰዎች ከታጋይ ጳውሎስ ጋር መተሳሰራቸው ከፋ እንጂ፣ አባን በተመለከተ ያሏቸው ነገሮች ትክክለኛች ሁነው ተገኙ። መተዳደሪያ ደንባችን ያረጀና ከምንኖርበት

አገር ጋር የማይጣጣም መሆኑ ስለታመነ፣ ያንን አርም ወደዘመናዊና ቀልጣፋ መተዳደሪያ ነድፈው ለሕዝብ እንዲያቀርቡ፣ አንድ አርቃቂ ኮሚቴ ከተቋቋመ ዓመታት አስቆጥሯል። እሳቸው የማይፈልጉት ሕግ እንዳይረቀቅ ተከላከሉ። ምነው ቢባል፣ የአባን ሥልጣን ይገድባል! ብዙ ጊዜ የፈጀ ሕገ-ደንቡ በስንት መከራ ተረቅቆ ለሕዝብ ይቅረብ ቢባል፣ አባ “ሕገ-ደንቡ ቤተ ክርስቲያኗን ከካህናት እጅ አውጥቶ “በቦርድ” እንድትተዳደር ያደርጋታል ብለው እራሳቸው አሉ። አልፈው ተርፈውም፣ ደፍተራ ጓደኛቸውን ይዘው፣ ከሌሎች ጥቂት ካህናት ጋር ሆነው ተለዋጭ ሕገ-ደንብ አርቅቀው ከተፍ አሉ። (ለመሆኑ፣ ለደፍተራው በየወሩ 1000 የሚከፈላቸው ምን እየሠሩ ነው?) ግራ የሚያጋባ ነው። እሳቸው ያቀረቡት ሕግ መንግሥት ረቂቅ ውስጥ፣ “የቤተክርስቲያኑ አስተዳዳሪ፣ መነኩሴ መሆን አለበት፣ አስተዳዳሪው እንዳሻው ለካህናቱ ደምዘም መጨመር፣ ጉርሻም መስጠት ይችላሉ” የሚሉ አንቀጾች ሁሉ ነበሩበት። (እዚህ ጋ ለመለጠፍ ቦት አይበቃም እንጂ፣ በዓለም የተናኘው ኢቶጵያዊ አይቶት ቢዝናና ደስ ባለኝ ነበር)። አንዳንድ “አፍዝ አደንግዝ የተደገመባቸው፣ አሽቃባጭ ሴቶቻቸውና ለጋ ወጣት ዘማሪዎቻቸው፣ “ቦርድ ሊያደርጓት ነው! ቦርድ ሊያደርጓት ነው” ብለው አስተጋቡ። አይ አለማወቅ፣ ቦርድ ማለት እኮ የተለየ ነገር ሳይሆን፣ በዘመናዊ መልክ የተቋቋመ የሰበካ ጉባኤ ነው! ስሙም “ሰበካ ጉባኤ” እንደተባለ ላይቀየር ይችላል።

የአርቃቂ ኮሚቴው የነደፈውን ረቂቅ ገና ከጠዋቱ ዘመቻ ተጀመረበት። ከዚህ በፊት ከሙሉጌታ አሥራተ ጋር ሁነው ቤተክርስቲያን ካስዘገኙ መሪጌታ ጋር ግንባር ፈጥረው ይደቁሱን ገቡ። መሪ ጌታው በየእሱዱ እየወጡ፣ “ከካህን ቃል ከወጣችሁ ትቀሰፋላችሁ” የሚል ሁሉ ስብከት እየሰበኩ ያስቡኩን ጀመር። እንዴ! እሳቸው እግዚአብሔርን ሆኑ እንዴ! መንግስተ ሰማያት የሚገባውናን ገሀነም የሚገባን ወሳኝ ማን አደረጋቸው! ካቶሊኮችን እንደዚያ ብለው አልነበር ማርቲን ሉተርን የቀሰቀሱ። እኔ እንኳን አባን ከሕዝብ ጋር እንዳይጋጩ እንዳቅሚቲ ለመምከር ሞክረ ነበር። አሁን እስቃለሁ። አባ ራስፑቲን ከሰው ደኅን ምክር ሊቀበሉ! ያውም ከኔ! እግዚአብሔር ያከብራቸውና በሚያስገረም ሁኔታ፣ “ወንድሙ አንተ የምታምነው በዲሞክራሲ ነው። ቤተክርስቲያን የምትተዳደረው በቴዎክራሲ ነው። አንተ የቤተክርስቲያን ሕግ አታውቅም” ብለውኝ ጥሜን አበረሩት!

መቸም እብድ ቢጨምት እስከ እኩሉ ቀን ነው እንደሚባለው፣ የአባ ጸባይ እንዳለ ተመልሶ መጣ። አባ በዚህ ተወስነው አልቀሩም። የቤተ ክርስቲያኑን ንብረት በሙሉ በቁጥጥራቸው ሥር ስለነበረ፣ ማንም ሊነቅነቃቸው እንደማይችል ተማመኑ። **የቤተክርስቲያን ንብረትን** ከግለሰብ እጅ አውጥቶ፣ በራሷ እንድትስተዳደረው አመቻችቶ የተረቀቀውን ሕግ ባለመደገፋቸው፣ ሕዝቡ ደግሞ ሕገ ረቂቁን ስለተቀበለው አባ ተበሳጩ። አሁን አሉ ከሚባሉት ትላልቅ የቤተክርስቲያን አዛውንትና ወይዘባቸው ምንም ድጋፍ አላገኙም። የቀሩባቸው **አንዳንድ ምንም** የማይውቁ ልጆች፣ መዘምራን፣ የተወሰኑ ዲያቆናትና **እንዲሁም አንዳንድ** ወይዘባቸው ጋር ተጣብቀው ቀሩ። ስለዚህ አንድ ኃይለኛ ወዳጅ ማግኘት ነበረባቸው። እሱም ወያኔ ነው። የወያኔን ልብ እንዴት መልሰው ይማርኩ? መቸም ስይጣን **ለወዳጁ**፣ ዕቅድ ነድፎ ያዘጋጃልና፣ ታጋይ ጳውሎስን ገደለላቸው። በዚያ ዙሪያ አንዲት ተንኩል ብልጭ አለችላቸው? ስለሷም ቁጭ ብለው አውጥተው አውርደው፣ “የበሰበሰ ዘናም አይፈራም” እንዲሉ አንድ ጥሩ ቲያትር (ተውኔት - ድራማ) አዘጋጁ። ልክ እንደሰሎሞን ተካልኝ (ቅንድቡ ያማረን አልዘመሩም እንጂ) 180 ደግሪ ዙረው፣ የወያኔን አንጀት ለመብላት፣ ዝግጅታቸውን ፈጸሙ። ዕለቱ እሱም ቀን ነበር። የወያኔ ደጋፊዎች፣ አባና ሕዝቡ ሆድና ጀርባ መሆናቸው ከተሰማ ወዲህ ቤተክርስቲያኑን **እንደ ዝንብ ወረቀታል። አባ፣ የተውኔታቸው ታዳሚ አገኙ ማለት ነው።** በተውኔታቸው አንድ አገር ወዳድ ኢትዮጵያውያንን በሙሉ አንጀት እርር-ድብን የሚያደርግ ድራማ (ተውኔት) ሠሩ። በጣም በሀዘን እንደተመቱ ማቅ ለብሰው ዋነኛው ሀዘንተኛ መስለው ትውኔቱን ተወኑት። ትወናው ደግሞ እንዲህ ነው። እሱም በጠዋት ገብተው ጸናጸል ይዘው የታጋይ ጳውሎስ ስም ከ1888-92 ዓ.ም ጀምሮ ባልተጠራበት ቤተክርስቲያን ውስጥ፣ አንገታቸውን ደፍተው እንዝርት እንደጠፋባት ሴት እየተንጎዳጎዱ፣ “አ እግዝዖ አዕርፍ ነፍስ ገብርክ፣ ብጹዕ ወቅዱስ አባ ጳውሎስ!” እያሉ ማገተምተም ጀመሩ። ነገሩ፣ “አቤቱ ጌታ ሆይ! የባሪያህን የብሱዕ ወቅዱስ አባ ጳውሎስን ነፍስ አሳርፍልን” ማለት መሰለኝ። ያልተጋበዙ አንግዶቻችን፣ ከመቅጽበት መሀረባቸው እያወጡ፣ አንባቸውንና ሌላም መጠራረግ ጀመሩ። የቤተክርስቲያኗ አባላት አገራዊ መው “አባ በጤናቸው ነው” ብቻ ብለው ዝም አሉ። እሳቸው ቀጠለቡት። ቅዳሴው ሲያበቃ፣ ማንንም ሳያማክሩ፣ ከተቀሩት ካህናት ጋር ሳይነጋገሩ፣ ለሰበካ ጉባኤው እንኳን ሳያስታወቁ፣ ልክ ከዚህ በፊት በጀግነት፣ “የአባ ጳውሎስ ስም ከእንድግዲህ በዚች ቦታ ብጹዕ ወቅዱስ አያባልም” ባሉባት ያልሞተች አንደበታቸው፣ “በሚቀጥለው ሰንበት ለብጹዕ ወቅዱስ አባ ጳውሎስ፣ የኢትዮጵያ ኦርቶዶክስ ፓትሪያርክ ሙሉ ፍትህት እናደርጋለን” ብለው አወጁ። ያን ቀን ነበር፣ ከዚያች ከተንዘንዘብባት የሕዝብ ልብ እንደኪራይ ቤት ጓዝና ጉዝጓዛቸው አዝለው ውልቅ ያሉት። አንድ ታላቅ ጳጳስ ይኸ ጉድ ሲነገራቸው፣ ከት ብለው ሰቀው፣ “አይ አለማወቅ! አይ ድንቁርና! ተራ ካህን ሆነ መነኩሴ ለፓትርያርክ ፍትህት የማድረስ ሥልጣን የለውም እኮ። ለሱ ፍትህት የሚያደርግ ሥልጣን ያለው ጳጳስ ብቻ ነው። እንዴት ወርደናል!” አሉ። ብዙ ነገር እዚያ አካባቢ ስለማናውቅ ተውነው። ብቻ ሕዝቡ እንደምንም ተባብሮ ያንን አስጣላቸው።

ምን ያሉ አባት ናቸው፣ ተዝካር የለመዱ አስታርቂኝ ብላቸው፣ ፍታት ብለው ሂዱ
ደራሲው፡ ሕዝብ

አባ፣ ከፋ ከፋፋይ ናቸው። አሁንም የምንፈራው ይኸንኑ ነው። ካህኑን ከሕዝብ ለማጣላት ብዙ ጥረው ነበር። አሁን ደግሞ ሕዝብን ከሕዝብ ነው ማጋጨት የጀመሩት። ሰው የማክበሩን፣ የታመመን መጠየቁን፣ ያዘነን ማጽናናቱን፣ የተጣላን ማስታረቅማ ጨርሶ ረስተውታል። ጉዳያቸው አይደለም። የእግዚአብሔርን ነገር እርግፍ አድርገው ትተው፣ ጨርሶ ከአንድ መነኩሴ፣ ያውም ቆሞስ ይቅርና፣ አንድ ተራ በክርስቶስ የሚያምን ምዕምን እንኳን የማይጠበቅ ጸባዮች ማንጸባረቅ ከጀመሩ ውለው አድረዋል። ቁጣ

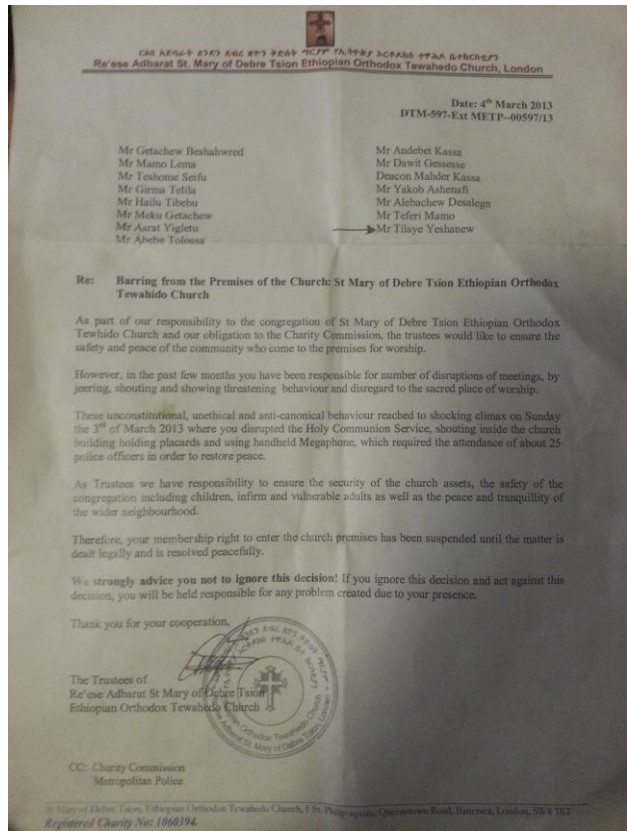
ቁጣ ይላቸዋል (ቅደም የጠቆምኳችሁን፣ የኮማንደርን አሰፋ ጽሑፍ አንብቡ)። ከሁሉ ከሁሉ፣ የሚከራከሯቸውን ለማሸነፍ፣ ዓይን ያወጣ ውሸት ሁሉ መስቀል ይዘው ሲወጡ ትንሽም አይሰቀጥታቸውም። ጉድ እኮ ነው። ይኸ ጸባይ በፊት ታምቆ ባይኖር አሁን ከየት መጣ? ያልነበረማ ከይት ይመጣል፣ አፍነው ቀብረውት ነው እንጂ! አንድ ወንድሜ እንዲህ አለኝ። ሰይጣን ሀጃውን ሊያሙላ ሲከጃጅል፣ ከመጽሐፍ ቅዱስ ይጠቃቅሳል።

አንድ አባት አሉኝ። ከሊቅም ሊቅ ናቸው። ቄስ ወይም መነኩሴ ግን አይደሉም። ስለቤተክርስቲያናችን ግን ማንም ሊቅ ነኝ የሚል አይደርስባቸውም። የዩኒቨርሲቲ ፕሮፌሰር ናቸው። እኔ በፈለግኳቸው ጊዜ ላንኛቸው ስለምቻል፣ ጥቂት በጣም ከታደሉት መሀል አንዱ ነኝ። በተረበሸኩ ቁጥር ኢሜል እንለዋወጥና ወይም እንደዋወልና ያረጋገኛል። ካህን ነን ባዮች የአቡነ ቴዎፍሎስን መገደል መደገፋቸውን የገለጹበትን ደብዳቤ ልኬላቸው፣ አሁን አባ እዚህ ሎንደን ሕዝቡን እንደሚያምሱት ምርጫ ብዬ ስነግራቸው፣ በኢሜል እንዲህ አሉኝ። “They know the rituals but apparently not the spirituality.” ቃናውን እንዳላበላሸው፣ አልተረጉመውም።

እጸድቅ ብዬ ባዛላት ተንጠልጥላ ቀረች

ወቸ ጉድ! ተቀምጠው የሰቀሰሉት ቁም ማውረድ ችግር ሲሆን ምን ይባላል! አባ ሕዝቡ “እጸድቅ” ብሎ፣ ከመረጣቸው በኋላ፣ “ሹመቴ ከእግዚአብሔር ነው። ወግድልኝ!” ብለውት አረፉ። “ከሶስት ዓመት በኋላ ሕዝቡ ከፈለገዎት ይቀጥላሉ፣ አለበለዚያ በሰላም ይወርዳሉ” የተባሉት ሰውዬ፣ “የለም እግዚአብሔር ነው የሾመኝ፣ እግዚአብሔር ነው የሚያውርደኝ” አሉን። “እኔ የማምነው በቴዎክራሲ እንጂ በዲሞክራሲ አይደለም” ብለው አፍ አውጥተው ነገሩን። ሶስተኛውም፣ አራተኛውም፣ አምስተኛውም፣ ስድስተኛውም፣ ዓመት መጥቶ አለፈ። ሰባተኛውንም አገባደናል። በተለያዩ ሰንካላ ምክንያቶች አባ ምርጫውን በሥነ-ሥርዐት ለማካሄድ ፈቃደኛ አልሆኑም። ከምዕመኑ መሀል የተመረጡት የሰበካ ጉባኤው አባላት ስልቸት ብሎአቸው ሁሉንም ለአባና ለአንድ ደንገጠራቸው ትተው ቤታቸው ቁጭ ብለዋል። አባ ሕዝብ ካልፈለጋቸው በሰላም መውረድአቸው ቀርቶ የመረጣቸውን ሕዝብ የተገላበጠሽ በጉልበት ሊያወርዱ ታጥቀው ተነስተዋል። አንድ ለዚህ የሚስማማ ግጥም ነበረኝ። ርዕስም “ጭራሽ?” ነው። የተጻፈውም መስከረም ፲፱፻፺፯ ዓ.ም ነበር። ከመሀል ከነበሩት ስንኞች እንዲህ የሚል አለ።

እስከዚህ ጥቃቱ፣ ውርደቱ ካልበቃን አዚሙ እንዲለቀን፣ ከእንቅልፍ እንዲያነቃን ያቃጥለን ያንድደን፣ ይፍጀን እንደ ረመጥ አናሳው ይፋንን፣ ይቀጥል ማላገጥ

እንዲያውም ጭራሹን፣
 ዓላማው እንዲሳካ
 ሰላም እንዲኖረው
 ለአጤ በጉልበቱ፣ እንዲመቸው መርገጥ
 “በቴዎክራሲ”፣ በአዲሲያው ፍሊጥ
 አሁንስ ምን ቀረው፣
 ሕዝቡ ይበተንና፣ አዲስ ይመረጥ

አባብሰውባት፣ ሕዝቡን በትነውታል። እሳቸው ኮቴአቸው ከአዲስ አበባ ሳይነሳ፣ ቤተክርስቲያኗን በእግሯ ያቆሟትን አዛውንት ለማጥፋት ያልሞከሩት አድማ፣ ያልሸረሰት ገመድ፣ ያላቀዱት ሸር አልነበረም። ሕዝብ መርጦአቸው፣ ከተለያዩ ኮሚቴ ከተውጣጡ አባላት ላይ ዘመቻ ከጀመሩ ውለው አድረዋል። በስተመጨረሻ በሥልጣናቸው፣ ቤተክርስቲያኗ ስትገዛ ዋልታና ማገሯ የነበሩትን ዋና ዋና ጎበዝ ሰዎችን ጨምረው፣ አሥራ አምስት የቤተክርስቲያኗን አባላት በሥልጣናቸው “እዚች ግቢ ትደርሱና፣ በፖሊስ እያዳፋኋችሁ፣ እያስቀጠቀጥኳችሁ አሳስራችኋለሁ” የሚልደብዳቤ ጻፈው፣ በቤተክርስቲያኗ ማህተም አትመው፣ ፈርመው፣ በቤተክርስቲያኗ ገንዘብ፣ ለእያንዳንዱ ብዙ ፓወንድ ክፍለው በሪኮማንዴ ፖስታ በያድራሻቸው ላኩ። ድብዳቤው ስካን ተደርጎ በ-ኢሜል ለያንዳንዱ አባል ተልኮ ስናው፣ ደነገጥን። እ!!! አባ እዚህ ደርሰዋል! ከዚህ በፊት “ይኸ ሕገ-ደንብ ተረቆ ሥራ ላይ የሚውለው ሬሳዬ ላይ ነው” ብለው የዛቱትን ዛቻ፣ እግዚአብሔርንም፣ ሰውንም ሳይፈሩ ተግባራዊ አደረጉት። ወይ አባ ጉልቤ (bully)! በጠቅላላ፣ ሕዝብ የመረጣቸውን መተዳደሪያ ደንብ እርቃቆዎቹን፣ በአንዲት ብጣሽ ወረቀት አባርረው አረፉ።

“ቀሚስ ብለብስ ሴት መሰልኳችሁ!” ያሉትን ሥራ ላይ አዋሉ። ሕዝቡ ተረበሰ። ተቆጣ። ዳሩ ግን፣ ቁጣውን ለጊዜው ትቶ፣ ለማንኛውም ዕለቱ አቢይ ጾም የሚያዝበት እሑድ ነበርና፣ በሰላም አስቀድሶ ሁለቷን ወር ሱባዔ ገብቶ የሎንደንን አባ ራስቲንን ከፋሲካ በኋላ ሊጋፈጣቸው አስቦ ወደቤተክርስቲያን ሲሄድ፣ አባ ሆይ፣ የወያኔ ኤምባሲ ሰላማዊ ሰልፍ ሲኖርባቸው፣ በአስፖርት ሰውነታቸው የዳበረ ወጠምሻ በር ጠባቂ ከሚከራይበት ልዩ ድርጅት፣ እንኳን ሰው ነክተው በዓይናቸው ሲገላጠሙ ሊበሉህ የሚደርሱ ጠብደሎች ዘብ አቁመው ጠበቋቸው። ወጠምሻቸው የስኩሪቲ ዘበኞች፣ የአባ ራስቲንን ደንገጠው ስር ስራቸው ሁነው “ይኸን አስገባ፣ ይኸን ከልክል” እያሉ የአባን መመሪያ መስጠት ጀመሩ፣ አንዲት ቆራጥ እህት ደንገጠው ስር ስራቸውን ወጠምሻዎቹንም አልፋ ገብታ ስለነበር፣ አባ ጉልቤው (ቡሊው) አገር ደኅና ነው ብለው፣ የክልከላ መመሪያ ሰጥተው ተዘናኝተው ክርስትና ሊያስነሱ፣ ሊያጠምቁ ሲንጎዳጎዱ ደረሰችባቸው። ያኔ ያለ የሌለውን ኃይሏን ተጠቅማ ቤተክርስቲያኑን በጨኸት አናጋችው። በፊትም በንዴት ቋፍ ላይ የነበሩ ምዕምናን፣ ወጠምሻዎቹን ብድግ አድርገው ወደጎን አሸቀንጥረው፣ ደንገጠውቸውን በታትነው በሩን በርግደው ገቡ። አባ ጉልቤው ዓይናቸው ፈጠጠች። ሩጠው ቅድስተ ቅዱሳት ታቦቱ ጋ ገቡ። ሕዝቡ፣ ቅድስተ ቅዱሳትን በታ በማክበሩ ነው እንጂ፣ አንዲት እናት ከዓመት በፊት ለአባ እንደተነብዩላቸው፣ ያ የተናደደ ሕዝብ እንደጋዳፊ መሬት ለመሬት እየጎተተ ባወጣቸው ነበር። ክርስትናው ተቋረጠ። ቅዱሴው ሳይጀመር ቆመ። ምድሪቱ ቀውጦ ሆነች። የሳቸው ደንገጠውቸው ተንጫጩ። “ምንስ ቢሆን ምንስ፣ ቤተክርስቲያን በጠም ምድር እንዴት ትበጠባባላች” አሉ። ፍቅር ዕውር ነው ማለት ይኸ ነው። እንኳን ለዳግማዊ ራስቲን እና፣ ለላካቸው ለታጋይ ጳውሎስም ያልተገኘው የሎንደን ምዕምን እንደገና ተአምር መሥራት እንደሚችል አረጋገጠ። ፖሊስ እየተንጋጋ መጣ።

በሚቀጥለው ዩቲዩብ እንደሚታየው፣ አቅላቸውን ጥለው የሚንጫጩት የራስቲንን ደንገጠውቸው ያልበሰሉ መዘምራን ናቸው። አዛውንቱን የሚሰድቡት። አብዛኛው ሕዝብ፣ ቤተክርስቲያኑን በርግደ ከገባ በኋል በነሱ ጫጫታ ሳይደናገር፣ “ኃይል የእግዚአብሔር ነው” የሚለውን መዝሙር እየዘመረ ቁጭ ብሎ ተገኘ። http://www.youtube.com/watch?v=TC2_T3j5JyU በፊልሙ ላይ እንደሚታየው፣ አንዷ የአባ ራስቲንን ደንገጠው ሲሉ “I am Woyyane! Yes I am Woyyane” እያለች እንደ አልጀዚራ የጦር ሜዳ ሪፖርተር በእንግሊዝኛ ስትንጣጣ፣ በዕም ያገፉ ወይዘሮ ደግሞ እናቷ ሳይሆኑ አይቅሩም። “እንዴ! ወያኔ ሊሰደብ አይችልም! ወያኔ ጦርነት አሸንፎ፣ አገር የሚገዛ ታላቅ መንግሥት ነው!” እያሉ፣ አዶ ከርቤ እንደያዘቸው አጻፉ። ፖሊስ ይኸን ሁሉ ጉድ ያያል። ረበሹ የተባሉት በሰላም ቁጭ ብለው በሥርዐት ይዘምሩ ነበር። ተረብሽን ብለው ፖሊስ የጠሩት ግን አብደው ጨርቃቸው ሊጥሉ ትንሽ ቀረቸው። የትኞቹን እናውጣላችሁ ብለው የጠራቸውን የአባን ቲፎዞ ቢጠይቁት ጣቱን በሰላም ወድተቀመጡት ብዙ ሕዝብ እያሳየ “እነሱን አለ!” ፖሊሶቹ፣ ሕዝቡን ሳይሆን ትቁቱን የአባን ሥርዐተ ቢስ ጀሌውቸውን ማስወጣት እንደሚቀል ተረዱ። “ይህን ሁሉ ሰው፣ ማስወጣትም ማሰርም አንችልም” አሉ። ቤተ ክርስቲያኗን ከእዚህ ከፍተኛ የእድገት ደረጃ ላይ እንድትደርስ ያደረገች ባለሙያዎች፣ የእመቤታችን አገልጋዮች የሆኑ የምዕመናን ተወካዮች (አሁን በአባ ከቤተ ክርስቲያን ቅጥር ግቢ እንዲወገዱ ትዕዛዝ የተላለፈባቸው)፣ በጥምና ሕዝቡን ወክለው ለፖሊሶቹ ነገሮችን እያብጠረጠሩ ሲገልጡላቸው፣ ችግሩ የት ጋ እንደነበረ ገባቸው። አባ ከተቀርቀሩባት ከቅድስተ ቅዱሳት እየተምዘገዙ ሲመጡ፣ ፖሊሱ ከዚያ ዞር እንዲሉ ሲያስጠነቅቃቸው፣ አፍረው ተመሰለው እዚያቸው ተወሸቁ። ፖሊስ ነገሩን ተረዱ። እንዴት በሕግም ሕዝቡ መብቱን መጠበቅ እንዳለባቸው መከራቸው። (አንባቢ መረዳት ያለበት ጉዳይ ቢኖር፣ ከባድ ችግር አጋጥሞኝ ቤተክርስቲያን መሄድ ባለምቻሌ፣ ከሩቅ ሁኔታ ደቂቃ በደቂቃ የምትፈጽመውን ሁኔታ ያለማቋረጥ በስልክ መከታተል ችዬ ነበር። በትዕግሥት ተራ በተራ እየተቀባበሉኝ ያንን ሁሉ እንድከታትል የረዱኝና በዓይኔ የማላየውን ከስተት ለገለጹልኝ ከልብ አመሰግናለሁ።)

ጊዜው ገሠገሠ። ሕዝቡ ምግብ ሳይቀምስ እዚያቸው ደርቆ ዋለ። ፖሊሱ ወደየቤታችሁ ሂዱ ብሎ ሕዝቡን ቢሚጸን፣ መብታቸውን የገፈፉት አባ ተብዬው አመጸኛ ሰው ከዚያቸው ቅዱስ ቦታ ለቀው እስከሚወጡ አንነቃነቅም አለ። ቁልፍ ያስረክቡ ተባለ። አባ ራስቲንን “ውጡ” ቢባሉ፣ ማን ከቅድስተ ቅዱሳን ጎትቶ ያስወጣቸው? ቀኑ ሲገባደድ ፖሊሱ ለቀው እንዲሄዱ ቢመከሯቸውም እምቢ አሻፈረኝ አሉ። በመጨረሻ ግን የሕዝቡን ቆራጥነት ሲያዩ ወጥተው ሹልክ ብለው ሄዱ። ሕዝቡም ደስ አለው። አባ አይመለሱ በዚያው ይቅሩ አለ። ፖሊሶቹ ከተቀሩት የአባ ተከታይ ካህናትና ሕዝቡ መሀል ሰላም እንዲኖር ሞክሩ። ቁልፍ ለአንድ ወጣት ቁስ ተሰጠና እሱ ቤተክርስቲያኑን እንዲዘጋ ተስማሙ። ቁሱ ግን በአባ ራስቲንን ድግምት ሥር ስለነበረ ይመስላል። “ቁልፍን የምይዘው ለአሁን ብቻ ነው። ቁልፍን መልሼ ለአባ ነው የማስረክበው” አለ። ፈሪ ፍርፋሪ! ሕዝብ ያዋጣው ነበር! ለማንኛውም ፖሊሶቹ፣ ሁለት ከሕዝብ ወገን፣ ሁለት ከአባ አማካሪዎች አስመርጠው፣ ድርድሩ ወደፊት በጾሙ ወራት እንዴት መቀጥል እንደሚቻል ለመነጋገር ማክሰኞ እንዲገናኙ አስማምተው ሕዝቡ ወደየቤቱ ሊሄድ ቻለ።

ማክሰኞ ደረሰ። ሕዝቡም ጸሎቱን ሊያደርስ፣ ከሕዝብ ወገን የሆኑ ሁለቱ፣ ከአባ ወገን የተሰየሙትን በቀጠሮአቸው መሠረት አግኝተው ለመደራደር ወደ ቤተክርስቲያን ጎርፉ። ወደ ቅጥር ግቢው ሲገቡ፣ ያልተጠበቀ ነገር ገጠማቸው። አባ የእግዚአብሔር ሳይሆን የሰይጣን አገልጋይ ስለነበሩ፣ ሕዝቡን በጾም ምድር መስገኛ ቦታ አሳጥተውት አረፉ። ይኸውና፣ በስተመጨረሻ ከሰይጣን እንቅፋት በጾም በጸሎት፣ ከወያኔ ሸር በቆራጥነትና በአርበኝነት ቤተክርስቲያናችንን እንዲጠብቁት፣ የተረከቡ ባለአደራ መነኩሴ ነኝ ባይ ሀሳዊ ደብረ-ብጥ-ብጥ፣ አንገት ደፍተው ገቡት። ለገንዘብና፣ ለሹመት ሲሉ ጭራሹን የክርስቶስን መንጋ በትነው፣ እስከነ አካቴው የመንጋውን መሰብሰቢያ የክርስቶስን ቤተክርስቲያን ዘግተዋት ሜዳ ላይ በትነውት አረፉ! አቤት እግዚያ!

ጌታችን መድኃኒታችን ኢይሱስ ክርስቶስ በዮሐንስ ወንጌል ምዕራፍ 21 ከቁጥር 15 አንዲህ ሲል ለካህናቱ፣ ለዕውነተኞቹ እረኞቻችን አስረከቡን ነበር።

“የዮና ልጅ ስምዖን ሆይ፣ ከእነዚህ ይልቅ ትወደኛለህን? አለው። አምን ጌታ ሆይ፣ እንደምወድህ አንተ ታውቃለህ አለው። ግልገሎቹን አሰማራ አለው። ደግሞ ሁለተኛ፣ - የዮና ልጅ ስምዖን ሆይ፣ ትወደኛለህን? አለው። አምን ጌታ ሆይ፣ እንደምወድህ አንተ ታውቃለህ አለው። ጠባቂዎን ጠብቅ አለው። ሦስተኛ ጊዜ፣ - የዮና ልጅ ስምዖን ሆይ፣ ትወደኛለህን አለው። ሶስተኛ፣ - ትወደኛለህን ስላለው ጴጥሮስ አዝነና፣ - ጌታ ሆይ፣ አንተ ሁሉን ታውቃለህ፣ እንደምወድህ አንተ ታውቃለህ አለው። ኢየሱስም፣ - በጎቼን አሰማራ አለው።”

አቤት አቤት የክርስቲያን አምላክ ይኸን ጉድ ታያለህ! እንግዲህ፣ ጠባቂዎቹ ሕጻናት ናቸው። ግልገሎቹ፣ ወጣቶች ናቸው። በጎቼ እኛ ነን። እዩንማ ሜዳ ላይ እርኛ እንደሌለን በጎች ተበትነን! ቀበሮው ጠባቂዎን ሊነጥቅ፣ ጅቡ ግልገሎቹን ሊመነት፣ አንብሳው በጎቼን ሊውጥ በዙሪያችን እየጮኸ፣ እያሰካካ እና እያገሳ ይንጎማለላል። እረኞቻችን በረታችንን ቆልፈው የት ገቡ!!! ካህናት ሆይ! ከነዚህ የጌታ በጎች አንዲት ነፍስ እንኳን ብትጠፋ ጌታ ከእናንተ እጅ ይሻታል። አላወቅችሁም?! ዳሩ ምን ታውቃላችሁ። መጽሐፍ ቅዱስን ጥርት አድርጋችሁ ብትማሩ ኑሮ፣ የሚከተለውን ጽሑፍ ጽፋችሁ ባለፈው ሳምን ጥሪአችሁ ባልበተናችሁ ነበር።

“ቤትክርስቲያን ከክርስቶስ አካልነት ወጥታ የግል ድርጅት (Company) አካል (Incorporated) መሆን አለባት? ፍጹም ከህደት ነው። የለባትም። (ኤፍ 5:23)”

ጳውሎስ ግን በዚያ ጥቅስ የሚለው፣ “ሚስቶች ሆይ ለጌታ እንደምትገዙ፣ ለባሎቻችሁ ተገዙ። ክርስቶስ ደግሞ የምቤተክርስቲያን ራስ እንደሆነ፣ እርሱም አካሉን የሚያድን እንደሆነ ባል የሚሰጥ ራስ ነውና።” ታዲያ ይህንን የጻፋችሁት፣ መጽሐፍ ቅዱስ በየቤታችን እንዳለን ባለማወቅ ነው ወይስ የማናነበብ ችግር ያለብን መሆንዎች መሰለናችሁ?። የባልና ሚስት ጉዳይ ከኮምፓኒ ጋር ምን አገናኘው? ኮምፎኔ አምባው እንዳለው፣ መሆኑም ላሉን፣ መሆኑም እናንተ፣ መጽሐፍ ቅዱስን እንኳን በቅጡ የማታውቁ!

አሁን የምንሰማው፣ የሎንዶኑ ራስፕቲን ቁልፍዎን ለአቡነ እንጦስ ሊያስርክቡ እየተደራደሩ እንደሆነ ነው። መረጃውን ከግርጌው በተለጠፈው ድረ-ገጽ ማየት ይችላሉ። ከፈርዖን የበለጠ ጨካኝ ሁኔታው ሁዳዴ ጾም በገባ ማግስት፣ አባ ቤተክርስቲያናን ጠርቅመዎት ከሥፍራው መሠራታቸው፣ በምንም ዓይነት የክህነትን ትርጉም የማያውቁ፣ ሳይበቁ የመነኩ አባት ያስመስላቸዋል። አንዴ፣ እንዲሁ ታጋይ ጳውሎስ ሲረብሹን እንዲህ የምትል ስንኝ ቋጥሬ ነበር።

ሹመት በማዕረግ እየገነኑ
በስልጣን ጥማት እየባዘኑ
አባ ዲያብሎስ ሰይጣኑ
ምነው ሳይበቁ መነኩ?

ማንኛውንም ዓለማዊው ሰው የሚሠራውን ሸር እየሠሩ "መንኩሼአለሁ" ላሉን፣ ለዘመኑ ራስፕቲንም ትሆናለች። ቤተክርስቲያን የሚዘጋ፣ ዲያብሎስ ያደረገበት ብቻ ነው። እንግዲህ እኚህ ናቸው፣ “አባት በሉኝ፣ መልአክ ጽዮን በሉኝ፣ ቆሞስ በሉኝ” እያሉ ሲያታልሉን የኖሩ! ከላይ አክሴማ የለበሱ የመነኩሴ መሳይ ከውስጥ ግን እልም ያሉ የዓለም ሰው ሆነው ተገኙ! ሕዝቡ ተስፋ ሳይቆርጥ፣ አባ ራስፕቲንን በድንብ ሳያቃቸው ቀርቶ፣ ልባቸው ድንገት ራርቶ ለጸሚው ኢትዮጵያዊ ቤተክርስቲያን በሰንበት ዕለት ይከፍቱ እንደሆነ ብሎ ግልብጥ ብሎ ሲሄድ የሚከተለው ማስታወቂያ አፈጠጠበት።

አባታችን እያልናቸው፣ ፍቅራችንን እየቸርናቸው፣ በረቱ ተዘግቶበት የተበተነ መንጋ አድርገውን አረፉ አይደል ጎበዝ! አይ ክፋት! አረመኔዎችን ምን ከዚህ የክፋ ሊያመጡበት ኑሯል! በሑዳይ ዳም ገንዘባችንን ከስክሰን (ከነድሳቱ ይ 850 000) የገዛነውን ቤተክርስቲያናችንን ሲዘገብን ዝም ብለን እንደተበተን እንቅራ! ሙተናላ! ወይ ነዶ! አሁንም መሄጃ የለንም። የት ሂደን ነው የምናስቀደሰው! የት ሂደን ነው ሥጋ ወደሙን የምንቀብለው! የት ሂደን ነው ልጆች ያሉን ክርስትና የምናስነሳው? የሚጋቡትን ወጣቶች የት ሂደው ጋብቻቸውን በክርስትና ሥነ-ሥርዐት የሚፈጽሙት? እዚህ ላይ “ምን አገባኝ” ማለት አይቻለም።

አሁንስ ተንገላታን። ግፉ በዛ። ጫን ያለው መጣ። አባባሉባት! የጌታ ታናናሽ ልጆች እንዳለን በአባ ተሰናክልን! የት እንሂድ! እሪ ወደ ጌታ እንበል። ተስፋው የሉቃስ ወንጌል ምዕራፍ 17 ቁጥ 2 ላይ እናገኛለን።

“መሰናክሉን ለሚያመጣው ወይለት! ከእነዚህ ከታናናሾች አንዱን ከማሰናክል ይልቅ የወፍጮ ድንጋይ በአንገቱ ታስሮ ወደ ባህር ቢጣል ይጠቅመው ነበር።”

ወየውልዎት አባ! ወየውልዎት!

እግዚአብሔር መቸም ልጆቹን ሜዳ ላይ ሲጥል ያለጠባቂ መልዓክ አይተውም። እሑድ ዕለት ልክ ከዚህ በፊት እነሙሉጌታ አሥራተ ካሳ፣ ሊቅ ካህን ብርሀኑ ገብረአማኑዔል፣ አሁን የአባ አማካሪ የሆኑት ደፍተራው መሪጌታ፣ የግሪን ፓርክን ቤተክርስቲያን ዘግተውበት ሜድ ላይ ተበትነን ዝናብ ሲቀጥቅጥን፣ በመሀላችን ተገኝተው በጸሎት ያበረታቱን፣ የሕዝብ ወገን ቁስ፣ አንድ እሑድ ዕለት፣ የዝናብ ዶፍ እየወረደባቸው፣ አንድ ጃማይካዊ ቁስ፣ አንድ የሕዝብ ወገን የሆነ መሪ ጌታ እና አንድ በወንጌል ትምህርት የተካነ መምህር ይዘው በሕዝቡ መሀል ተገኝተው፣ በራኬ አድርሰው፣ ጸልዮው ትምህርትም ሰጥተው አበረታተውታል። እየሱስ ክርስቶስ ይኸን ውለታቸውን ለሁለተኛ ጊዜ ለቅጣትና ለምሕረት ሲመጣ አራቱን የሰው መላዕክቶቹ ከጽድቅ ቆጥሮላቸው ከቀኙ ያቁምልን። እኛንም በጎቹን፣ እፊቱ ቀርቦን ስለነዚህ እረኞች ለመመስከር ያብቃን አሜን!

ባለፉት ሁለት እሑዶች አማላኩን ሊያመሰግን ሂዶ ያለ እረኛ ሜዳ ላይ የተጣለውን መንጋ አስገርመዋቸው የአካባቢው ኗሪዎች በመስከታቸው እየወጥ ሲመለከቱ ነበር። ቁልፍ የጠፋብን መስሎአቸው ይሆናል። ኢሳት ቴሌቪዥን በቦታው ተግኘቶ እንዲህ እንደሚከተለው ዘግቦት ነበር።

http://www.youtube.com/watch?feature=player_embedded&v=IGuajRLuKvQ

ኢሳት፣ “እኔ ምን አገባኝ” ሳይል፣ ሪፖርተሮቹን በዚያ ብርድ ልኮ ሁኔታውን በመቅረጹ እናመሰግናል።

በሁሉም እሴቶች፣ ዓይን አዎጣዎቹ የአባ ደንገጠሮች፣ ሕዝቡ እንደሚሰበሰቡ አውቀው አዛውንቱን ለማንጓጠጥ ተገኝተው ነበር። ሕዝቡ ስድባቸውን ሁሉ በትዕግስት ችሎ ጸሎቱን በነበሩት ካሕናት አመራር ማድረስ ችሏል። ሕዝብ አክባሪው ካህን አንድ ላይ ሁነን እግዚያብሔርን እናምናለን ብለዋቸው ቢማጸኟቸው፣ ሊያዋርዷቸው ሞክረዋል። የእጃቸውን ይስጣቸው።

አንድ ወንድም፣ በዚህ መልክ ነበር የነበርውን ሁኔታውን በዘምኑ ቪዲዮ መቅረጽ-ሥዕል የተከታተለው።

<https://www.youtube.com/watch?v=wPjnurSvhZ4>

እንጨርስ!

አንባቢ ሆይ! ሎንደን ላይ ክፋት ወንድሞቻችሁንና እህቶቻችሁን በዚህ በዓቢይ ጸም ሰሞን መስገጃ ቦታ አሳጥቶ እያንገላታው ነው። ሕዝቡ አንጠራ ሀብቱን ለውያኔ ወኪሎች፣ በተለይ ለአባ እንጦስ እንደማይሰጥ ያረጋግጥላችኋል። እናንተ ግን፣ የጌታ ጸጋ ከወንድሞቻችሁና ከእህቶቻችሁ ጋር እንዲሆን በያላችሁበት ሰብዓ ግብረት። “እኔ ምን አገባኝ” አትባሉ።

ግራም ነፈስ ቀኝ፣ አባና አጋሮቻቸው ማውቅ ያለባቸው ነገር አለ። አንድም የጌታን በግ አንገላቶ ከከፉ ሞት የተረፈ እንኳን የካህን አምባ ገነን ጠብመንጃ የያዘም የለም፣ አይኖርም። እግዚአብሔር ትላንትም ጌታ ነበር፣ ዛሬም ጌታ ነው፣ ነገም ጌታ ነው። ታጋይ ፓውሎስም ሳይናዘዙ ሞተዋል። ጌታ ደግሞ በእናቱ ስም የተጠራቸውን ቤት እንኳን ከእንደ አባ ዓይነቱ ዕምነተኪ እልኸኛ፣ ከዋናው ዲያብሎስም አስጥሎአታል። ታጋይ ጳውሎስ ያልቻሉትን ሕዝብ የትላንት ተላላኪያቸው ሊያንበረከኩት አይችሉም። ቤተክርስቲያናችንን ቆልፈው በጸም ምድር መንጋውን ሜዳ ላይ መጣላቸው አንገታቸው ላይ ውፍጮ ታሥር ወደ ባሕር ቢወረውሩ ይሻላቸው ነበር። እኛን ታናናሾቹን አሰናክለውናላ! ለወያኔ ቁልፉን ለማስረከብ የሚያደርጉትን መፍጨርጨር በተጠንቀቅ እንጠብቃለን።

አባብሰውባታል! ቤተክርስቲያኑን ዓይናቸው እያየ በእልህና በድፍረት ለእንዲህ ዓይነቱ ብጥብጥና ውጥንቅጥ ዳርገዋታል። ቤተክርስቲያኑን ዘግተው ሕዝቡን በትኩረት። እግዚአብሔር ይኸን ሁሉ ግፍ ያያል! ሕዝቡን ይጠብቃል! እርስቱንም ይባርካል! ታናናሾቹን ላሰናክሉት ግን ወይውላቸው! ይኸ ሁሉ ግፍ እየታየ “ምን አገባኝ” ማለት አይቻልም። ሁላችንም ለመብታችን ስናል፣ አባ በተንከላቸው ከፋፍለው ሳያባሉን፣ ጸልየን በአንድ ላይ መነሳት አለብን። ኃይል የእዚአብሔር ነው።

ተረት ልንገራችሁ። አንድ እረኛ ነበረ። ደሞዙንም የሚያገኘው ከመንጋው ባለቤት ነበር። ገና በወጣትነቱ ለዚያ ጌታ ብቻ ሊያደር እራሱን በፈቃዱ ለይቶ ነበር። ከጌታው ጋር ውል ገበቶ ነበረ። በውሉም መሠረት የመንጋው ባለቤት እንዲህ ይላል። “ደመወዝህን እንደከፍልህ ከፈለግክ፣ በል እንግዲህ ንቃ! በጎቼን ሊገጥቁ ተኩላዎች አሰፍሰፈው ተኩልኩለዋልና አትዘናጋ። ጠቦቶቼን አሠማራ፣ ግልገሎቼን ጠብቅ፣ በጎቼን አሠማራ።” እረኛው ግን ከመንጋው ባለቤት ጋር የገባውን ውል ረስቶ ቁማር ጨዋት ገባ። በጎቹ ተረሱ። በቁማሩ ጨዋታ ተበላ። ተናደደ። አኮረፈ። የበጎቹን ማደሪያ በረት ቆልፎ ሂደ። በረቱም የሱ አልነበረም። በጎቹም የሱ ንብረት አልነበሩም። የጌታው ናቸው። በጎቹ በራሳቸው ሣራቸውን ከየቦታው ለቃቅመው በልተው፣ ውሃቸውን ካገኙበት ጠጥተው፣ ሲመሽ ወደለመዱበት ማደሪያ በረት ማንም ሳይሰበሰባቸው በራሳቸው መጡ። በረቱ ተዘግቶ ጠበቃቸው። ሜዳ ላይ ፈሰሱ። ጌዜው መሸቷል። መሄጃ የላቸውም። ተቅብዘብዙ። ቀበሮዎቹ ጠቦቶቹን፣ ተኩላዎቹ ግልገሎቹን፣ አንበሶቹ በጎቹን ለመንጠቅ ቋምጠዋል። ጌታው በጎቹን ሊቆጥር ሲመለስ፣ አንዲት እንኳን ከጎደልች ለዚያ ቁማርተኛ እረኛ ወየውለት!

እስከአሁን በትዕግስት ለተከታተላችሁ አንባባዎቼ የምትከተለውን ግጥም እተውላችኋለሁ።

“እኔ ምን አገባኝ” የሚሉት ሐረግ፣
እሱ ነው ሃገሬን ያረዳት እንደ በግ፣
የሚል ግጥም ልጽፍ፣
ስሜት አንዘርዘሮኝ ብድግ አልኩኝና፣
“ምን አገባኝ” ብዬ ቁጭ አልኩ እንደገና ።
ኑረዲን ዒህ

ⁱ http://www.ethiomediamedia.com/addis/debre_tSION_church_crisis.pdf
ⁱⁱ <http://ecadforum.com/2011/02/26/aba-paulos-and-london-debretsion-wondimu-mekonnen-london/>
ⁱⁱⁱ <http://wondimumeconnen.blogspot.co.uk/2010/12/blog-post.html>
^{iv} <http://ethiopia.ecadf.netdna-cdn.com/wp-content/uploads/2011/02/Tagay-Gebremedhin-and-London-Debretsion.pdf?c8b0b4>
^v <http://www.ecadforum.com/Amharic/archives/6553>